

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XV. De filio Imperatricis, & de Beato Epiphanio: & quomodo
monachi Longi in colloquium cum eo venerint, & Epiphanius in Cyprum
reversus sit. Item de Ioanne & Epiphanio nonnulla.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐκκλησία, καὶ ἐσκιάζον οἱ ἰωάννης
δυσμάρτυς πρὸς ἐλθεῖν Ἐπιφάνιον, καὶ δημοσίᾳ
δοκίμῃ ἐπι τῆ λαῶν ὡς ὡρίαντας βί-
βλους, καὶ τὰς ἀμφὶ τὸν δῖο σκορον, ὡς τὰ τὰ
Θρονῶν ἐν ταυτῷ δὲ ἐτὸν ἐπίσκοπον τῆς
πόλεως διαβαλεῖν, ὡς ἐκείνους πρὸς κείμε-
νον, καὶ οἱ μὴν, τὰ δὲ ἐσπείδαζον ὡς ὅτι
τὸν ἔτω συγκρέσθην πρὸς τὸ πλῆθος, τῆ δὲ
ἐξῆς ἐπὶ τῷ πρὸς ἐλθεῖν Ἐπιφάνιου, ἐγγὺς
ἦδη τῆς ἐκκλησίας ἐτύγχανεν ἀπαλήθειας
δὲ αὐτῷ στραπίων πρὸς ἰωάννη ἀποσαλεύς,
ἠδὲ ὅτι τῆ πρόβουλα βεβουλευμένα,
ἐμαρτύρατο μὴ τε δίκαια ποιεῖν, μὴ τε αὐτῷ
συμφοροῦν, εἰ ταραχῆς ἐν τῷ πλῆθει ἢ σά-
σεως κινήσεως, αὐτὸς κινδυνύσῃ, ὡς αὐτῷ
γεγονώς, καὶ οἱ μὴν ὡς ἀνεκόπη τ' ἐπὶ τῷ
ὄρμῃ.

A erat in Ecclesia Apostolorum, procura-
runt Joannis inimici, ut Epiphanius in
Ecclesiam veniret, & publice coram po-
pulo tum Origenis libros, tum Diolco-
rum & eos qui cum illo erant, tanquam
idem cum Origene sentientes, anathe-
mate damnaret: eademque operâ Epi-
scopum urbis perfringeret, ut qui illis
addictus esset. Atque hi quidem istud
moliebantur. Quippe existimabant, se
hac ratione plebem ab illo alienaturos.
Postero igitur die, cum ad id agendum
progressus Epiphanius jam Ecclesiæ ap-
propinquaret, obviam ei occurrit Sera-
pio, miles à Joanne. Præferat enim
Joannes ea quæ pridie fuerant constitu-
ta. Palamque denunciavit Epiphanio,
illum ea gerere, quæ nec iusta essent,
nec ipsi privatim utilia: siquidem tu-
multu ac seditione populi excitata, ipse
tanquam ejus rei auctor periculum sub-
iturus esset. Hac ratione cohibitus est
impetus Epiphanii.

Κεφ. ις.

CAPUT XV.

Περί τῆ παιδος τῆς βασιλίδος, καὶ τῆ ἀγίας ἐπιφανίας, καὶ
ὡς οἱ μακροὶ πρὸς διάλογον ἤλθον ἐπιφάνιος, καὶ ὡς ἀπί-
πλωτον εἰς κύπρον αὐτίς, καὶ περὶ ἐπιφανίας
καὶ ἰωάννου.

C De filio Imperatricis, & de Beato Epipha-
nio: & quomodo monachi Longi in collo-
quium cum eo venerint, & Epiphanius in
Cyprum reversus sit. Item de Joanne &
Epiphanio nonnulla.

ΕΝ τῷ τῷ δὲ συνέθῃ νοσῶν τῆ βασιλέως
παιδίον, ὡριανῆς ἡ ἄστα ἡ μήτηρ μὴ
π πάθει, πέμψασα πρὸς ἐπιφάνιον,
ἰδέτω δι' ἕλεθαι ἕως αὐτῆ, ὅτι, ζήσεσθαι
τὸν κἀμνοῖα ἕως ἕλεθαι, εἰ τὰς ἀμφὶ δῖο-
σκορον αἰρετικὰς ὄντας ἀποσραφεῖν, ἡ δὲ
βασιλῆς, τὸ ἔμῃ, ἔφη, παιδίον, εἴγε δο-
κεῖ τῷ θεῷ λαμβάνειν, ταυτῆ ἔσω κύριου
ἡ δὲ δὲ, πάλιν ἀφαιρεῖται, αὐτὸς δὲ εἰ-
πὲς οἷός τε ἡς νεκρὸς ἀνεγείρω, οὐκ ἂν ὁ
σὸς δεχθῆναι τὸν τεθνήκει, ἔτυχε γὰρ ἔ-
πρὸ πολλῆς τελευτήσας κελαιῶν, ὃν ἀ-
δελφὸν οὐκ ἔσκαον καὶ Σαλαμάνης τῶν
ἐπιβάλλου δηλωθέντων μοναχῶν, συνοί-
κων ἔχων, δεχθῆναι αὐτῷ κατέστη-
σαν, οἱ δὲ ὡς ἀμμόνιον, τῷ γὰρ αὐτῆ
τῆ βασιλίδος ἐδόκει, πρὸς ἐπιφάνιον ἤλ-
θον, πρὸς αὐτὸν δὲ αὐτῆ πῆρες εἶεν, ὑπολα-
βῶν ἀμμόνιου, οἱ μακροὶ, ἔφη, ὡ πάτερ.

I nterea accidit, ut Imperatoris filius
I admodum puer morbo corripereetur.
Mater vero sollicita, ne quid tristius ei
contingeret, misso ad Epiphanium nun-
tium, ut pro illo Deum precaretur postu-
lavit. Ille puerum victurum esse respon-
dit, si Augusta hæreticos qui cum
Diolcoro erant, averfaretur. Verum
Augusta: si Deus, inquit, filiam meum
eripere mihi voluerit, ita fiat. Dominus
enim qui dedit, idem & aufert. Quod
si tu mortuos ad vitam revocare posses,
mortuus non esset Archidiaconus tuus.
Etenim haud multo antea è vivis ex-
cesserat Crispio, frater Fulconis & Sa-
lamanis monachorum, quorum metio-
nem fecimus cum res Valentis Augusti
temporibus gestas referremus: quem
Epiphanius cum contubernalem habe-
ret, Archidiaconum suum constituerat.
Ammonius vero & qui cum illo erant,
Epiphanium adierunt; id enim ipsi quo-
que Augusta placuerat. Cumq; Epipha-
nius interrogasset quinam essent, respō-
dit Ammonius: Longi sumus, ὁ πάτερ.

Sed libenter equidem discerem, utrum aliquando in discipulos aut in libros nostros incideris. Illo negante, iterum quesivit Ammonius: unde ergo hereticos illos esse iudicasti, qui nullum habes argumentum, quo sententiam illorum possis convincere? Et cum Epiphanius diceret, id se auditu accepisse: nos vero, ait Ammonius, plane contrarium fecimus. Nam & discipulos tuos saepenumero vidimus, & libros perlegimus: ex quibus unus est qui Ancoratus inscribitur. Cumque multi vituperare te & tanquam hereticum calumniari vellent, nos pro parte, uti par erat, propugnauimus, & cause tue defensionem suscepimus. Proinde ne tu ex solo auditu absentes damnare debuisti, quos nequaquam tu ipse certis argumentis inductus conviceras: nec ejusmodi gratiam referre laudatoribus tuis. Posthac Epiphanius lenius eos allocutus, tum quidem ab se dimisit. Brevi autem interjecto tempore, Cyprum navigavit: seu quod Constantinopolitanae profectio- nis ipsum praeniteret: seu quod Deus oraculo ipsum admonuisset, mortemque ipsi suam, ut verisimile est, praenuntiasset. Dum enim navigaret, priusquam appulisset in Cyprum, fato interceptus est. Caterum cum navem conscensus esset, Episcopis qui ipsum ad litus usque profecuti fuerant, dixisse fertur. Urbem vobis & palatium, & scenam relinquo. Ego vero abscedo: festino enim & quidem valde. Aliud praeterea quidpiam audivi, quod multorum sermonibus etiamnum circumfertur; Joannem quidem Epiphанию praedixisse, illum in navigatione esse moriturum: Epiphanium autem praenuntiasse Joanni abdicationem Episcopatus. Nam dum inter se dissiderent, Epiphanius quidem Joanni scripsisse dicitur: spero te nequaquam Episcopum esse moriturum. Joannes vero rescripsit Epiphанию: nec ego spero te in urbem tuam ingressurum esse.

ἀλλ' εἰ πώποτε μαθηταῖς ἡμέτεροις ἢ σὺν ἡγασσιν ἐνέτυχες, ἢ δ' ἑως ἐμάνθανον, ἢ δὲ ἀποφήσαιτο, πάλιν ἤρθο· πᾶσαι δὲ αἰρέσεις εἶναι σφᾶς νεόμικας, μηδένα ἔλεγχον ἔχων τῆς αὐτῶν γνώμης ἀκρίβειαι δὲ ἐπιφανίτι λέγοντο, ἡμεῖς δὲ, ἐσπὶ πᾶν τοῦναντίον πεπόντα μὲν μαθηταῖς ἢ σοῖς συνίχομεν πολλάκις καὶ συγγεγραμᾶσιν ὧν ἐκεῖνό γέ ἐστιν ὁ τῶν ἐπιγραπτῶν ἀγκυρώσεις ἔχων βελομύων τε πολλῶν διδασκάλων καὶ ὡς αἰρετικῶν διαβάλλειν ὑπερηγωνίζομεθα, ὡς εἰκός, πάρεθρ' καὶ ὑπερηγωνίζομεθα ἕκαστος ἐχρῆν δὲ ἀκοῆς ἐρημῆ καταδικάζειν, ὧν ὅσα αὐτοῖς πρὸς εἰς καταγνώσ, ἔτε τοιαύτην ἀμοιβὴν τοῖς δὲ λέγουσιν ἀποδοῖναι· ὁ δὲ ἐπιφανίτι, ὅτε μὴ μείζωτερον προσδιαλεχθεῖς, ἀπέπεμψες ἄνδρας· ἢ πολλὰ ἢ ὕστερον ἀπέπεμψεν εἰς κύπρον ἢ τῆς ἐπὶ κωνσταντινουπόλεως ἀφίξεως καταγνῆς ἢ τῆς δεῦρ' ἡχρησάντο, καὶ τὸν αὐτὸν θάλασον, ὡς εἰκός, αὐτῶν προμνήσαντο· πλέων γὰρ, πρὶν εἰς κύπρον ἐλθεῖν ἐτελεύτησε λέγεται γὰρ τοῖς αὐτοῖς συνελθῆσιν ἐπισκόποις ἐπὶ θαλάσῃν ἑπεῖν, μέλλων ἐπιβάνῃ τῆς σκάφης, ἀφίξιμι ὑμῖν τῶν πόλιν καὶ τὰ βασιλεία, καὶ τῶν ὑπόκρισιν· ἐγὼ δὲ, ἀπειμι σπένδω γὰρ πᾶν σπένδω κακῆνον ἢ εἰσέτιν ἡ πόλιν ὅλην τὸν λόγον ἐπιδομένην, ὡς ἐπιφανίτι μὴ ἰωάννης τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ τῶν τῶν προσεμίωσεν· ὁ δὲ, ἐκεῖνο, τῆς ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐπιδομένην· ἐν ᾧ γὰρ διεφύροτο, ὁ μὴ ἐδήλωσεν ἰωάννη, ἐλπίζω σέ μιν ἀποθανεῖν ἐπίσκοπον· ὁ δὲ ἰωάννης ἀντεδήλωσε, ἔδ' ἐγὼ σε τῆς σῆς ἐπιθέσθαι πᾶσι λέως.